

Ansvar samt en meget trættende og lang Arbejdstid. Der er vist næppe mange Medlemmer her i denne Sal, som vilde overtage en saadan Bestilling som Konduktør, i alle Slags Bejr at balancere udenpaa Jærnbane-toget i Farten og en saa lang Arbejdstid, som der er givet disse Folk. Jeg har undersøgt disse Forhold, og jeg har undersøgt, hvorledes Arbejdstiden deles sig for disse Mænd. At opgibe Arbejdstiden aldeles bestemt er temmelig umuligt, de fare jo i meget forfælskelige Ture, snart Nord paa og snart Syd paa, snart her, snart der, snart saa lang Tid og snart saa lang Tid, saa der er ikke noget, der kan hedde bestemt Arbejdstid for dem, den er meget forfælskelig. Men jeg har taget ud af Flokken to forfælskelige Ture, den ene en forholdsvis lang Tur, en Tur, som det er temmelig almindeligt, at Konduktørerne foretage, og dernæst en af de Ture, som man maa falde en forholdsvis meget let Tur. Den ene gaar fra Aarhus til Vandrup og tilbage igen. Den viser 16 Timers Kørsel samt 7 Timer og 15 Minutters Ophold paa en fremmed Station, saa at der altsaa bliver af dette Døgn 45 Minutter, som vedkommende Konduktør har at være i sit Hjem, det vil altsaa sige en meget lang Arbejdstid. Den anden Tur gaar fra Aarhus til Herning, og den viser 7 Timer og 27 Minutters Kørsel og 7 Timer og 48 Minutters Ophold paa forskellige Stationer, 1 Time her og 2 Timer der. I alt bliver det 15 Timer og 15 Minutter, de saaledes skulle være borte fra deres Hjem. Naar man ser denne lange Arbejdstid, som dette er, og det stont dette sidste er en forholdsvis meget let Tur, saa vil man undre sig over, at der saa sjælden sker Ulykkestilfælde blandt Konduktørerne; det hænder jo af og til, at en af dem falder af Toget og kommer til Skade, men det er dog forholdsvis meget sjældent. Man skulde synes, at det er mærkeligt, at det ikke sker flere, naar en Mand saaledes maa være op til et helt Døgn borte fra sit Hjem, holde sig vaagen et helt Døgn. Man har sagt, at Konduktørerne saa have deres Opholds- og Milepenge desforuden, og at dette er et betydeligt Tillæg til deres Løn, men dette vil jeg bestride. Saaledes som Opholds- og Milepengene gives, gives de nærmest som en Slags Diæter, og det er jo ogsaa forstaaeligt, at Folk, der farte saa

meget om som Konduktørerne, der skulle opholde sig snart paa denne Station og snart paa hin, og som kun kunne medbringe deres tørre Mad — man kan forstaa, at naar de skulle have en Smule Mad uden for det sædvanlige, skulle de købe det og købe det ret dyrt. Derfor spille disse Opholds- og Milepenge ikke nogen meget stor Rolle, de maa ikke regnes med til Lønnen, men maa kun regnes som en Slags Diæter eller Lomme-penge. Og man vil ogsaa se, at dette Beløb ikke er saa stort, at det kan spille nogen stor Rolle. For Konduktørernes Vedkommende opgives det omtrent til 200 Kr. aarlig, ialtsaa en 4 Kroners Penges om Ugen, og man vil kunne forstaa, at naar en Mand skal farte saaledes omkring hver Dag, og han saa skal købe sig lidt Mad foruden den, som han medbringer, saa ere de 4 Kroner om Ugen langt fra tilstrækkeligt, det er et Beløb, som man slet ikke skal regne med. Foruden den lange Arbejdstid, som jeg herved freimhæver for Konduktørerne, saa er der tillige det, at de have meget sjælden Fridag. Fridagen falder i Reglen hver tiende, ellebte Dag, men der kan være langt længere Mellemrum mellem dem, idet Eghed mellem Personalet kan bevirke, at de blive beordrede ud og altsaa maa stryge deres Fridag en Gang imellem. Man vil altsaa se, at det Arbejde, der paahviler Konduktørerne, og den Ansvar, der paalægges dem, ere betydelige, saa det turde nok gøre det nødvendigt ogsaa at yde dem en ordentlig Løn. Naar det er sagt om Konduktørerne at de jo kunde avancere til Pakmestre, Togførere o. s. v., saa har den ærede Ordfører jo i sit Foredrag allerede indrømmet Umuligheden heraf, idet de overordnede Bestillinger ere saa saa, at det er umuligt for de fleste Konduktører at naa op dertil, og at Udsigten til Avancement for Konduktørerne i det hele taget kun er lille. Det vil vise sig, og jeg kan paavise Eksempler paa, at Konduktører, som ifølge Lovforslaget komme til at staa i 2den Klasse Konduktører, der have tjent i en Arrække i Statens Tjeneste som Konduktører, ville være afstaaerne fra at komme op i 1ste Lønningsklasse og altsaa ville have en sikker Udsigt til vedblivende at blive staaende paa en aarlig Lønning af 900 Kr., indtil de en Gang falde for Aldersgrænsen, eller rettere sagt blive pensio-